

ŠkolKa základ života

Plánované akce

- 22., 24., 25. 9. Logopedický screening, testy předškolní zralosti
- 9.10. Dentální hygiena
- 15.10. Divadlo Kejklíř
- 21.10. Městská policie
- Projekt Celé Česko čte dětem
- Drakiáda
- Spaní ve školce

Projekt MŠ AV ČR očima ředitele ÚMG

prof. Hořejšího

Jak jistě čtenáři a čtenářky těchto novin vědí, naše firemní školka je v akademickém prostředí první, donedávna ojedinělou vlašťovkou. Naše školka výborně funguje již čtvrtým rokem. Od rodičů dětí slyším samou chválu, hlavně na personál. Velmi mě těší, že dětem se v naší školce líbí tak, že se jim často ani nechce domů. Velmi výhodná je samozřejmě bezprostřední blízkost školky a pracoviště rodičů, což umožňuje efektivnější využití pracovní doby.

Před dvěma lety jsme získali finanční podporu ve výši téměř 5 milionů Kč od Magistrátu hl. m. Prahy, a to v rámci dvouletého projektu „Firemní Mateřská škola AV ČR“ z Operačního programu Praha – Adaptabilita. Hlavním cílem projektu bylo umožnit rodičům bezproblémový návrat z rodičovské dovolené do zaměstnání (a to i na částečný úvazek), bez limitací dovednostmi jejich dvouletého dítěte, jak je tomu ve státních školkách. Významným cílem bylo také být jakýmsi dobrým příkladem pro jiné pražské firmy, které mají zájem o vybudování obdobné firemní školky.

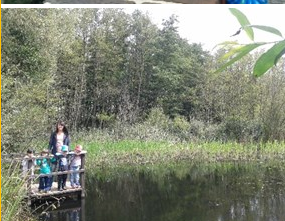
Celkem jsme za dobu projektu jsme velmi významným způsobem podpořili 16 zaměstnanců vracejících se z rodičovské dovolené – původní plná výše poplatku byla kalkulována na 10 tis. Kč měsíčně, díky grantu se snížila

na pouhých 1.5 tis. Kč.

Z prostředků projektu bylo dále vybudováno dětské hřiště, pořízeno pianino a vydávají se školkové noviny (čtvrtletně).

Všichni jsme tedy velmi rádi, že jsme onu podporu od magistrátu dostali a jsme za ni velmi vděční. Je samozřejmě velká škoda, že tento projekt a podporu z něj plynoucí nebylo možno prodloužit. Doufáme ale, že brzy seženeme nějaký jiný zdroj podpory, ať už z nějakého obdobného programu magistrátu nebo státu, nebo ze speciálního podpůrného fondu Akademie věd. Do té doby, než podporu seženeme, bude ÚMG subvencovat školkový poplatek tak, aby byl pro naše mladé pracovníky únosný.

Přeji tedy personálu školky, rodičům, ale hlavně dětem, aby školka nadále fungovala stejně dobře jako doposud. Ne nadarmo se říká, že všechny nejdůležitější věci, které člověk v životě potřebuje, se naučí už ve školce (mohu potvrdit z vlastní zkušenosti)!

Uvnitř tohoto vydání:

Areál Zátíší	2
Co se dělo	2
Co jsme vytvořili	3
Něco o výchově	4

Áďa: „Víte, jak se pozná boháč? No má přece zlaté zuby.“

Péťa při hře napomíná Justine: „Nekňuč, není to zdravé...“

Miša: „koukej...mám dlouhý autobus...ten jsem dostal za neštovice...“ A pokračuje s velmi zklamaným výrazem: „Ty jsou jenom jednou... dneska je mi dobře...“

Děni ve školce

Mezi námi o.p.s., Areál Zátíší a MŠ Akademie věd

25. června proběhlo první setkání dětí z mateřské školy Akademie věd a obyvatel nového domova seniorů - Areálu Zátíší. Za podpory společnosti Mezi námi, zastupované Lindou Obrtelovou, proběhlo velice příjemné dopoledne v nových prostorách areálu. Výsledkem společného tvoření dětí a babiček je barevný strom s otisky dlaní, který bude součástí výzdoby prostor domova seniorů.

Mnoho dětí nemá příležitost ke komunikaci s nejstarší generací, podobná setkání jim umožní přidat další rozměr k jejich současnému vidění světa a dají šanci k vytvoření tolerantnějších vztahů k druhým lidem. I pro seniory jsou vzájemná setkávání obohaceny v mnoha směrech.

Naše mateřská škola bude pokračovat ve spolupráci i v novém školním roce. Seniory z Areálu Zátíší pozveme na říjnové divadelní představení do mateřské školy, v rámci projektu „Česko čte dětem“ proběhnou společné chvíle spojené s vyprávěním a čtením pohádek, v adventním období chystáme společnou hudebně-výtvarnou dílnu. Za podpory Mezi námi, o.p.s. plánujeme uspořádat i společný výlet.

Prázdniny v MŠ AV

Horké červencové dny jsme strávili ponejvíce na zahradě a v okolí školky. Hlavním živlem měsíce se stala voda. Hráli jsme si na námořníky a ponorku, skládali loďky z papíru, malovali, všimli si barev vody na fotografiích, obrázcích i v blízkém jezírku. A samozřejmě jsme se sprchovali a užívali spoustu vodní zábavy.

Srpnové ochlazení nám umožnilo podniknout několik výprav...

Byli jsme se podívat v Krčském lese na mufloňy, vyrazili jsme na Vyšehrad, kde jsme se podívali na krásně ozdobenou velikou bránu, hradby, nakoukli jsme do kostela a také našli skálu, odkud asi skákal slavný Šemík. Pověst o Horymírovi a několik dalších jsme si pak ve školce přečetli.

Další výprava vedla za zvířátky na Toulcův dvůr. Podívali jsem se na husy, králíky, kozy, kravičku a vepřičku, prošli se po můstku nad mokřadem, pozorovali kachny a vodoměrky...

Co jsme vytvořily

Růže na střelnici

*Co jsme dělali o
prázdninách*

**Honzík
Adinka**

Ryba—Janička

Lodky na moři

Něco o výchově

Před nedávnem mne zaujal článek o tom, *jak vychovávat emočně zdravé děti*. Myslím si, že i stručný obsah Vám může pomoci ve výchově .

Vztahu k pocitům se učíme již od raných fází života. Je to dovednost, která se předává především příkladem.

Co tedy dělat, abychom dětem pomohli udržet si psychické a fyzické zdraví?

Emoce dětí nepopírat, neodsuzovat. Např. neříkat „to tě nemůže bolet“, když dítě říká, že ho to bolí. Je logické, že to vyvolává rozpor – pokud to dítě bolí a my říkáme, že ne, může nám přestat věřit, anebo přestává věřit sobě, že jeho vjemy jsou v pořádku. To tvoří základy sebedůvěry. Přijetí emocí způsobí leckdy, že splasknou jak balónek.

Naučit se poznat, kdy jsme zaplaveni emocemi. Když cítíme, že nás něco rozčílilo, je možné vyzkoušet následující techniku. Na chvíli se v jedné zastavíme, nadechneme se a představíme si, jak chceme zareagovat a k čemu to povede. Položíme si otázku, jestli to skutečně chceme. Pokud ne, zkusíme zvolit jinou reakci.

Např. dítě převrhne skleničku a první reakce by mohla být: „Už zase, ty jsi ale nešikovný, nemůžeš dávat pozor?“ Pak vzít našťavaně hadr a podráždě-

ně to utřít. Předělat to jde třeba na: „No, to je ale záplava, co. Tady máš hadřík, zkus to utřít, já ti když tak pomůžu.“ A když se to utře, můžeme dítěti říct, jak by to šlo udělat, aby se to příště nestalo.

Naučit se poznat, kdy je dítě zaplavené emocí a pochopit, že v tu chvíli nemá smysl nic vysvětlovat, ani se vysvětlování nedožadovat, ale ani poučovat. U mladších dětí pomáhá spíše objetí, pohlazení čili vyjádření naší blízkosti. Vhodný přístup nespočívá v tom něco dělat, ale prostě jenom být přítomen a dávat najevo „jsem tu s tebou, vnímám tě a dokážu tě s tím, co cítíš, přijímat“.

Nenechávat děti samotné, když pláčou, čili nenechávat je tzv. vybrečet. V předchozích generacích se to doporučovalo, ale může to mít neblahé následky.

Přijetí emocí však neznamená přijetí chování, které s nimi souvisí. Nejčastější omyl v porozumění respektování emocí bývá, že se lidé domnívají, že to znamená ve všem dětem vyhovět a že to vede pouze k rozmazlování. Nastavovat pravidla a hranice je velmi důležité. Záleží na tom, jak to děláme. Např. dítě nechce odejít z dětského hřiště a vzteká se. Můžeme reagovat např.: „Vidím, že se ti tu oprav-

du líbí a chceš tady zůstat. My už ale musíme jít.“ Dítě se dál zlobí, vzdoruje a chce i uhodit. „Zlobit se můžeš, ale uhodit ne.“ A v tom mu také zabránit. Takové jednání zachovává více důvěry a méně oboustranné manipulace. Leckdy je překvapivé, že když mají děti pocit, že jsou pochopené, dokážou své chování rychle změnit na spolupráci.

Vyvarovat se zraňujících a odsuzujících prohlášení a neironizovat. Nepoužívat věty jako „to jsi celý ty, vždycky to rozbiješ, to mi snad děláš naschvál“ apod. Takové to věty obsahují většinou slova jako „vždycky, celý, nej“. Děti předškolního věku se teprve učí rozumět světu kolem a řadu věcí berou doslovně. To je také důvod, proč není dobré používat vůči nim ironický humor.

Učit se s dětmi sdílet a vytvářet návyky mentální hygieny. Můžeme si s nimi vytvořit rituál, kdy si před spaním vzájemně řekneme, co se nám daný den líbilo a co pro nás naopak bylo nepříjemné. Dospělý může začít a tím to dítě učí pojmenovávat.

Obecně lze říci, že nejlepší, co můžeme udělat, abychom pro děti byli lepšími rodiči a učiteli, je pracovat na sobě.

Dagmar Vostřáková